

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Харківській області
Слідчий відділ
вул. Мироносицька, 2, м. Харків, 61002, тел./факс (057) 700-03-21
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001711

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Харків

«13» травня 2023 року

Слідчий 1-го відділення слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Харківській області капітан юстиції Білик Віра Олександрівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до ЄРДР за №22023220000000308 від 06.03.2023, за ознаками кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, у зв'язку із наявністю підстав для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 276-278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Буслову Валерію Сергійовичу (рос. Буслов Валерий Сергеевич), 04.02.1977 року народження, уродженцю м. Ташауз, Туркменія, ССРСР, громадянину Російської Федерації, паспорт серії 2721№925944, виданий 03.03.2022, 390003 УМВС Росії по Калінінградській області, зареєстрованого по вул. Ломоносова, буд. 4Б, кв. 69, м. Калінінград, Калінінградської області, РФ, одруженому, який є військовослужбовцем армії РФ, місце знаходження якого на даний час не встановлено, –

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили

військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

З метою повномасштабного військового вторгнення, починаючи з 2021 року по лютий 2022 року на території РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованій території України сконцентрувались значні сили ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм іррегулярні угруповання.

У подальшому, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось нанесенням ракетно-артилерійські ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральна асамблея ООН ES-11/1 від 02.03.2022 "Про агресію проти України", п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи "Наслідки агресії Російської Федерації проти України", п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі "Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього" (Україна проти РФ) та ін.).

У період з 5 години 24 лютого 2022 року та до цього часу підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст,

які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі та поранення тисячі цивільних осіб, у тому числі жінок і дітей, знищення та пошкодження тисяч цивільних об'єктів.

У ході активних бойових дій з метою подальшого руху ЗС РФ у напрямку м.Харків та забезпечення подолання супротиву військ України на території Харківської області військовослужбовцями ЗС РФ 24.02.2022 взято під повний контроль ряд населених пунктів Балаклійської територіальної громади Ізюмського району Харківської області, а з 03.03.2022 безпосередньо м.Балаклія, Харківської області.

В цей час на території вказаних населених пунктів перебувало цивільне населення, яке не брало участі у збройному конфлікті.

Під час окупації населених пунктів військовослужбовці ЗС РФ розміщали бойову техніку, безперешкодно пересувались вулицями, користувалися майном місцевих жителів, спілкувались з ними, залякували їх та погрожували фізичною розправою, контролювали їх переміщення в межах окупованих населених пунктів, проводили рейди по домоволодіннях, з метою повного підкорення мешканців волі військовослужбовців ЗС РФ.

Маючи повний контроль над м.Балаклія, Харківської області військовослужбовці ЗС РФ переконались, що на території населеного пункту проживає цивільне населення, яке не бере участі у збройному конфлікті та не може чинити будь-якого супротиву волі окупантів, а також що на території міста та поза його межами не розміщені військові об'єкти та підрозділи Збройних Сил України.

Згідно з положеннями ст. 2 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 (далі – Конвенція), учасниками якої є, зокрема Україна та РФ, Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Статтею 147 Конвенції передбачено, що серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції.

Відповідно до ст. 3 Конвенції сторони домовилися, що з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, поведуться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої є раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;

с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження.

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь і, зокрема, захисту від зґвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Статтею 31 Конвенції передбачено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Також, ст. 32 Конвенції встановлено, що Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ч. 1 ст. 33 Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – Протокол), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

в) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Водночас, ч. 1 ст. 76 Протоколу, передбачено, що жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від зґвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань.

Крім того, відповідно до ст. 47 Бойового уставу з підготовки та ведення загальновійськового бою (частина II батальйон, рота), який затверджений наказом головнокомандувача сухопутними військами – заступником міністра

оборони РФ від 31.08.2004 № 130, командири (начальники) усіх рівнів зобов'язані: знати та враховувати під час підготовки та під час ведення бою (виконання отриманого завдання) норми міжнародного гуманітарного права; вимагати їх знання та забезпечувати неухильне виконання підлеглим особовим складом; припиняти випадки порушення цих норм; притягувати до відповідальності осіб, які вчинили порушення.

При цьому пунктом 7 Настановлення з міжнародного гуманітарного права для ЗС РФ, затвердженого наказом міністра оборони РФ від 08.08.2001, забороняється вчиняти терор щодо цивільного населення.

Пунктом 46 зазначеного Настановлення передбачено, що жертви збройних конфліктів (у тому числі цивільне населення) користуються повагою та перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, якщо вони утримуються від будь-яких ворожих дій стосовно збройних сил.

Водночас пунктом 74 Настановлення передбачена відповідальність командира з'єднання (частини, підрозділу), розташованого на окупованій території, який зобов'язаний, поважаючи існуючі на окупованій території закони, вживати всіх залежних від нього заходів щодо забезпечення громадського порядку та безпеки, запобігання пограбуванню та незаконній конфіскації майна. Однак щодо цивільного населення можуть бути вжиті додаткові заходи контролю та забезпечення безпеки у зв'язку з воєнним станом.

Крім того, на виконання п. 149 Настановлення завданнями морально-психологічного забезпечення з урахуванням норм міжнародного гуманітарного права є:

- аргументоване переконання особового складу в необхідності дотримання принципів та норм міжнародного гуманітарного права;
- виховання особового складу у кращих російських традиціях гуманного ставлення до жертв збройних конфліктів та громадянського населення.

Таким чином, військовослужбовці ЗС РФ, які контролювали територію м.Балаклія, Ізюмського району, Харківської області були обізнані та мали дотримуватися норм міжнародного гуманітарного права, а керівництво частин, які окупували населені пункти Харківської області, зобов'язані забезпечити дотримання норм міжнародного гуманітарного права їх підлеглими.

Однак, військовослужбовцями РФ умисно та систематично здійснювалися дії, які порушували закони та звичаї ведення війни, що закріплені в Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї: Положенні про закони і звичаї війни на суходолі, Конвенції про захист цивільного населення під час війни, а також в інших міжнародних договорах, що визначають права і обов'язки військовослужбовців, а також цивільного населення.

З метою координації дій військових підрозділів ЗС РФ та НЗФ на території м.Балаклія військовим комендантом незаконно призначено Буслова В.С. (точна дата призначення слідством не встановлена, але не пізніше березня 2022 року).

Перебуваючи на посаді військового коменданта м.Балаклія, Буслов В.С. підписав ряд наказів та інструкцій по військовій комендатурі, якими дозволив

військовослужбовцям ЗС РФ та НЗФ проводити незаконні затримання та поміщення цивільного населення до кімнати тимчасово затриманих.

Для цього визначалось різноманітне коло підстав для затримання як то участь особи у зоні проведення АТО, наявність родичів військовослужбовців, заборонених предметів, знайдених внаслідок проведення незаконних обшуків, висловлювання проукраїнської позиції, гучна розмова по телефону, підозра цивільної особи у коригуванні вогню військових ЗС України по позиціях ЗС РФ та НЗФ, а також власне бажання військовослужбовців ЗС РФ та НЗФ у невивірених затриманнях місцевого населення.

Про кожен факт затримання та поміщення особи до ізолятору тимчасово тримання черговий по військовій комендатурі повідомляв Буслову В.С., який в свою чергу неодноразово особисто проводив допити цивільних осіб, здійснюючи на них значний психологічний тиск як спосіб впливу, з метою змінити їх психологічні установки, думки, судження.

Так, 23.04.2022, невстановлені під час досудового розслідування особи – військовослужбовці ЗС РФ, слідуючи злочинним настановам та наказам Буслова В.С., реалізуючи злочинний умисел, направлений на здійснення за попередньою змовою групою осіб, жорстокого поводження з цивільним населенням м.Балаклія та Балаклійського району, Харківської області, а саме з окремими мешканцями, які займали проукраїнську позицію, о 13:00, перебуваючи по вул.Чугуївській у с.Волохів Яр, Балаклійського району, Харківської області, затримали Жирова С.В., надягнувши кайданки на руки та мішок на голову, посадили до автівки «Дача Логан» та повезли у невідомому напрямку.

Під час слідування, десь між населеними пунктами Яковенкове та Волохів Яр, Балаклійського району, Харківської області, авто зупинилось, військовий ЗС РФ виліз із-за керма та, обійшовши автівку, відкрив задні пасажирські дверцята з того боку де перебував Жиров С.В.

При цьому військовослужбовці ЗС РФ, виконуючи наказ Буслова В.С., усвідомлювали, що перед ними цивільна особа, на яку поширюються норми міжнародного гуманітарного права, і їх дії порушують ст. ст. 27, 31, 32, 33 Конвенції, та є такими, які спрямовані на приниження честі, залякування, а також спричинення фізичних та моральних страждань цивільного населення.

Знявши мішок з голови Жирова С.В., військовий ЗС РФ безпідставно наніс близько 4 ударів правою рукою, на якій була одягнена рукавиця з накладками, в область обличчя потерпілого, спричинивши пошкодження верхньої та нижньої губи, а також гематому правого ока.

Після побиття Жирова С.В. доставили до облаштованої катівні у приміщенні Балаклійського райвідділу поліції, розташованого за адресою: Харківська область, Балаклійський район, вул.Жовтнева, 33, де помістили до камери №0 ізолятору тимчасового тримання.

В подальшому Жирова С.В. протягом 21 доби утримували у принизливих умовах, проти власної волі, за відсутності достатньої кількості продуктів харчування та води, де постійно знаходилося не менше двох-трьох осіб, без належного освітлення, свіжого повітря, ліжка та елементарних санітарних умов.

Приблизно 13.05.2022 Жирова С.В. повели на допит в кабінет, який розташований на 1 поверсі будівлі відділу поліції, де на нього вже очікував Буслов В.С.

Перед проведенням допиту, здійснюючи психологічний тиск як спосіб впливу на Жирова С.В., з метою змінити його психологічний стан та подавити волю, грубо порушуючи ст. ст. 27, 31 Конвенції, з метою залякування останнього, поклав на стіл зброю – «пістолет Макарова», направивши його ствол у бік потерпілого та наказав розповідати всю наявну у нього інформацію про своїх братів.

Не отримавши належної відповіді, Буслов В.С., продовжуючи здійснювати значний психологічний тиск на Жирова С.В., запропонував останньому висловити своє останнє побажання, після виконання якого його відвели назад до камери.

По закінченню 21 доби Жирова С.В. відпустили.

Таким чином, Буслов В.С. обгрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що виразилось у жорстокому поводженні з цивільним населенням м.Балаклія та Балаклійського району, Харківської області під час збройної окупації даного населеного пункту, здійсненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім того, невстановлена під час досудового розслідування особа – військовослужбовець ЗС РФ, слідуючи злочинним настановам та наказам Буслова В.С., реалізуючи злочинний умисел, направлений на здійснення за попередньою змовою групою осіб, жорстокого поводження з цивільним населенням м.Балаклія та Балаклійського району, Харківської області, а саме з окремими мешканцями, які займали проукраїнську позицію, 22.06.2022, приблизно о 10:00, перебуваючи на території Балаклійського ринку, розташованого за адресою: вул.Жовтнева, 43, м.Балаклія, Харківської області підійшов до Косогова М.В. та наказав слідувати за ним до будівлі адміністрації ринку, в якій завів потерпілого до одного з кабінетів де на нього вже очікував Буслов В.С.

Перед проведенням допиту, здійснюючи психологічний тиск як спосіб впливу на Косогова М.В., з метою змінити його психологічний стан та подавити волю, грубо порушуючи ст. ст. 27, 31 Конвенції, з метою залякування останнього, поклав на стіл зброю – «пістолет Макарова», направивши його ствол у бік потерпілого та наказав надати інформацію щодо місцевих працівників поліції, осіб, які раніше приймали участь у проведенні АТО, а також мешканців міста, які займають проукраїнську позицію.

Не отримавши належної відповіді, Буслов В.С., продовжуючи здійснювати значний психологічний тиск на Косогова М.В., почав погрожувати, що примусово вивезе його родичів до РФ а самого кине до в'язниці. При цьому Буслов В.С. своїм поглядом звертав увагу Косогова М.В.

на пістолет, який лежав поруч з ним. Погрози Буслова В.С. сприймалися Косоговим В.М. як реальні, оскільки він достеменно знав, що місцевих мешканців регулярно затримують і піддають катуванню, зокрема в Балаклійському відділі поліції.

Продовжуючи здійснювати значний психологічний тиск на Косогова М.В., Буслов В.С. давав зрозуміти, що в разі не отримання потрібної йому інформації до потерпілого може бути застосовано фізичне насилля.

Після завершення допиту Косогова М.В. відпустили.

Таким чином, Буслов В.С. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що виразилось у жорстокому поводженні з цивільним населенням м.Балаклія та Балаклійського району, Харківської області під час збройної окупації даного населеного пункту, здійсненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

**Слідчий 1-го відділення слідчого відділу
УСБУ в Харківській області
капітан юстиції**

Віра Олександрівна БІЛИК

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор, який здійснює процесуальне керівництво
у кримінальному провадженні-
в.о. начальника відділу протидії злочинам,
вчиненим у умовах збройного конфлікту
Харківської обласної прокуратури**

Спартак БОРИСЕНКО

Пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваному роз'яснено, що він, відповідно ст. 42 КПК України, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру із пам'яткою про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені
«__» _____ 2023 р. в «__» год. «__» хв.

Підозрюваний:

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Захисник:

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий 1-го відділення слідчого відділу
УСБУ в Харківській області
капітан юстиції**

Віра БІЛИК